

ASSOCIATION MUSEE DES POUPEES ET DES NOUNOURS/Nukkenallemuseo ry.,
jäsenmaksu aikuinen 22€ ja nuori 12€
IBAN: FI79 5539 0220 0134 02 BIC:
OKOYFIHH

4, rue de l'Estrangladou, 30350 Lézan, France

Lézan, le 9 janvier 2017

Uusi vuosi on taas alkanut. 2017 on museon 17.vuosi.

Tammikuussa 2016 meillä oli mainos kylämme uutislehdessä. Se toi museoon kylän koululaisryhmän hiihtolomalla. Täytyy mainostaa myös kylällä, muuten pysymme näkymättöminä paikallisten silmissä. Siksi ennen joulua otin yhteyttä kunnantaloon ja pyysin mukaan myös tähän uuteen tammikuun 2017 lehteen.

Markkinointia on meillä ympäri vuoden, non stop, oli sesonki tai ei. Siitä on tullut elämäntapa, museon ympärillä kaikki pyörii. Täytyy olla jotakin, jonka puolesta taistella. Kuinka paljon sen ansiosta syntyykään kaikenlaista uutta ja kohtaamisia! Kulttuuri yhdistää tässä rikkinäisessä nykymaailmassamme.

Talvi tulee pitkäksi, joten alkuvuonna 2016 järjestin pienen Pariisin matkan. Piti käydä katsomassa Poissyn Lelumuseossa ja Pariisin Nukkemuseossa. Oppia ikä kaikki. Poissyn museo oli suuri yllätys hienoine monipuolisine kokoelmineen. Se on vähemmän kuuluisa, sijainti on Pariisin sivukaupungissa, joten sinne ei niin helposti mennä. Mutta se on vaivan väärtti.

Helmikuussa täällä odotetaan aina hiihtolomalaisia kuten muinakin koululomina lomalaisia, joista on tullut tärkeä ympärivuotinen kävijämäärälisä. Kesäsesonki on kuitenkin tärkein, koska silloin on eniten museossa väkeä. Alueemme on turismialuetta.

Maaliskuussa oli vanhojen autojen keräilijäryhmä museossa. Ryhmän vastaanotto sujui, kun he tulevat vain 10 kerrallaan, useampi kerta, jos heitä on enemmän. Toisen kerroksen portaat eivät täytä esteettömyysnormeja, joten kovin paljoa ei voi tänne ryhmiä ottaa. Siinä yksi syy, miksi pitää löytää uudet tilat. Muutama turistibussifirma olisi ollut halukas tulemaan tänne ryhmineen, mutta he peruuttivat, kun kuulivat ehdoistamme. Vahinko vaan. Sillä niin kävijämäärä kasvaisi paljon kertaheitolla. Ensi kesäkuuksi on yksi sellainen varaus voimassa. Onneksi he eivät muuttaneet mieltään, vaikka kerroin tilanteen.

Maaliskuun ensimmäisenä viikonloppuna oli Salon de Provencon automatka Dixoun kanssa, kuten yleensä keväisin. Siellä on kuuluisa eurooppalainen Nukketapahtuma. Sinne mennään markkinoimaan museomainosten kanssa kuten muuallekin, ja tietenkin meille keräilijöille se on aarteiden löytöpaikka. Sain sieltä 1900-luvun alun ranskalaisen koulunukketalon, jonne hankin posliiniset koululaiset opettajanukkineen myöhemmin. Tässä kuvasarja :
<https://www.flickr.com/photos/myoldbearfreefr/sets/72157663822759694>

Huhtikuussa oli Barjacin antiikkimarkkinat, toinen jokavuotinen käyntipaikka, pari kertaa vuodessa, elokuussa toisen kerran. Ne ovat kuin ulkoilmamuseoita. Aina oppii, vaikka ei ostaisikaan mitään.

Keväinen kansainvälinen MUSEUM WEEK netissä on tullut meille tavaksi. Se on hauska tapahtuma ja erinomainen ilmainen mainoskikka. Silloin kannattaa olla netissä monta tuntia

päivässä, ettei jää sivuun 7 päivän rikastuttavasta ohjelmasta.

Pääsiäislomasta on tullut museolle myös tärkeä. Kevät menikin aika samoin tuloksin kuin viime vuonna. Mutta pettymys oli odotettavissa pääsesonkina, kun heinä-elokuussa museokävijöitä oli puolet vähemmän kuin ennen. Outoa, mihin turistit olivat hävinneet. Viime vuosina on ollut nousua, sitävastoin, ja nyt tulikin yhtäkkiä kuin katovuosi maataloudessa. Vaikka ei tämä yllättävä « halla » silti koko satoa vienyt.

Huonosta vuodesta tulee mieleen isän ja naapurin, kahden maanviljelijän, keskustelu joskus 70-luvulla. Naapuri oli menettänyt sokerijuurikassadon katovuoden takia. Hän oli sanonut isälle, ettei hän silti meinaa sitä sokerijuurikasviljelyä lopettaa, koska on investoinut kalliisiin koneihin ja muina vuosina on ollut hyvä sato. - Niin se on meilläkin. Jo 17.vuosi on menossa, paljon on investoitu museoon monella tavalla, ei tämä kulunut huonompi vuosi voi kaikkea tyhjäksi tehdä. Ei mikään voi olla pelkkää voittokulkua. Takapakkia tulee välillä. C'est la vie.

Budjetista puheenollen, viime vuonna tuloja oli 3032,45€, nyt on 2106€. Vaikka yhdistys tienasi tonnin vähemmän, museo pyörii sittenkin. Niin me myös törsättiin vähemmän. Budjetti joustaa, suu säkkiä myöten. Nyt näkee sen, että jos olisi riippuvainen kunnan- tai valtion avustuksista, huono vuosi olisi huonoa mainosta ja voisi kyseenalaistaa toiminnan. Mutta me ollaan pärjätty omillamme. Selvittiin me vuoden loppuun tällä vähemmän paksullakin kukkarolla.

Museokävijäkadosta herää kysymys, mikä siihen oli syynä. Arvata saattaa. Alueellamme on syntynyt uusia turistivetonauvoja varsinkin lapsiperheille, kuten monet seikkailupuistot. Tarjontaa on. Joten kilpailu on lisääntynyt. Museo kiinnostaa vähemmän. Lisäksi on muotia tarjota kaikenlaista toimintaa lapsille ja aikuisille. Meidän pienissä tiloissa se ei ole mahdollista. Tämä nykyinen kyläpaikkamme myös on syrjässä, tänne ei ole yhtä helppo löytää kuin muualle.

Toisaalta Pariisi on myös kärsinyt turistikadosta terrorismihyökkäysten jälkeen. Siksi hallitus on ryhtynyt toimenpiteisiin ja investoinut tilanteen parantamiseksi.

Toissa vuonna oli vähän yli 600 kävijää museossa, nyt on sitten alle 600. Numeroista puhumatta Nukkenallemuseolla on kuitenkin oma paikkansa täällä Välimeren auringossa. Meidät tunnetaan jo aika hyvin. Se on vuosien työn tulosta. Luottamuksen voittaminen vieraassa kulttuurissa ei tapahdu hetkessä.

Aina joskus käyn katsomassa Anduzessa mahdollista uutta museotaloa. Jossakin se oikea talo meitä odottaa, oikeaan aikaan oikeassa paikassa. Täytyy olla kärsivällinen.

Kesäkuun alussa oli Suomen matka. Siihen reisuun järjestin matkan varrella käynnin Saksan Weezen lentokentän läheisen Kevelaerin monipuolisessa Kotiseutumuseossa, Viron Tarton Lelumuseossa ja Helsingissä Kaupunginmuseossa. Museopäiväkirjassa kerron siitä enemmän. <https://museopäiväkirja.blogspot.fr/2016/06/kevainen-suomi-matkani-2016.html>

Kulttuuripäivinä syyskuussa oli odotetusti väkeä museossa, mutta syyslomalla huono menestys oli myös pettymys kuten kesäkin. Joululoma taas lohdutti, kun Nukkenallemuseo

sai huomiota entiseen tapaan. Tupa ei ollut tyhjänä. Ja vieraskirjaan on tullut kiitosta monella eri kielellä. Vaikka tilanpuutteesta muistutetaan. Mutta se on korjattavissa, kun uudet tilat saadaan joskus. Tämä taloni on tyhjää parempi, täällä on päässyt alkuun.

Marraskuun Suomen matkan tein Ryanairilla Tukholman kautta. Piti käydä katsomassa Nordiska museet'in ihastuttavat nukketalot, Perinteet-näyttely kiinnosti myös.

<https://museopaivakirja.blogspot.fr/2016/11/tukholman-kautta-suomeen-2016.html>

Jos tänne museoon kuuluu vähän huonoa, kuten edellä kerroin, kuuluu myös paljon hyvää. Eteenpäin mennään aina enemmän tai vähemmän. Alèsin kuntainliittoon kuuluu nyt 73 kuntaa 50 sijaan, joten kaikkia turistipaikkoja mainostetaan laajemmin.

<http://www.kotiseutuliitto.fi/julkaisut-ja-tuotteet/kotiseutu-vuosikirja>

Me olemme mukana Kotiseutuliiton uudessa vuosikirjassa, joka ilmestyi syyskuun lopulla. Kotiseutu pysyy rakkaana, vaikka asuisi ulkomailla. Ja markkinoida täytyy myös Suomessa, joka paikassa. Muuten jouluna täällä kävi yksi suomalainen Milla. Me molemmat olimme yllättyneitä. Hän on vielä samoilta paikoilta kotoisin kuin minä. Maailma on pieni.

Twitteristä ja Facebookista on tullut tärkeä osa museon markkinointia. Some yleensä.

Suomi 100-ohjelmaan lähetin hakemuksen, mutta sen käsittely kestää. Ehdotin suomalaisille 100-vuotisjuhlavuotemme kunniaksi Nukkenallemuseota Treffipaikaksi Etelä-Ranskaan.

« Tavataan Nukkenallemuseossa ! » Niin kynnyks voisi olla matalampi meidän suomalaisten kesken « poiketa tupaan » matkan varrella kuten ennen vanhaan. Silloin tarttisi kahvipannu olla kuumana.

Meitä on yhdistyksessä tällä hetkellä 14. Uusi jäsen tuli syksyllä, Marjaana Nyström, joka on myös nallejen keräilijä ja kirjoittanut niistä kirjan. Kiitos uskollisuudesta ! Museon ystäväjoukko kasvaa joka vuosi näiden uskollisten jäsenten lisänä. Siinä meidän tukijoukot.

Kokoelma kasvaa myös, vaikka museomainokseen kirjoitetaan aina sama 2500.

Sitten viimeiseksi Nukkenallemuseon enkelistä, Dixousta. Se täytti syyskuun lopulla 16v. Terveys on heikentynyt, vanhuus näkyy. Urhoollisesti se hoitaa museovahdin tehtäviä viimeiseen hengenvetoonsa asti. Niin sen pää on tarkkana kuin poliisikoiralla, vaikka takajalat eivät aina meinaa jaksaa tulla perässä. Ulkokuusireisut tehdään, mutta ei enää luontoretkeä muuta kuin autolla. Kuulo ja näkö ovat heikentyneet, mutta ei herkkujen hajuaisti.

Hyvää Uutta Vuotta 2017 kaikille ! Terveisin, Nukkenallemuseo yhdistys ry.

Ulla-Maija Suonpää/puheenjohtaja

Saarijärven Paavo.

Tuolla Saarijärven salomailla

Asui Paavo maalla hallaisella,

Kynti maata, kaivoi ahkerasti,

Mutta Herralta tuloa toivoi

Taivahasta, luonnon tekijältä. [Johan Ludvig Runeberg](#)